

Resolució 97/2019, de 22 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 27/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Talavera

Informació reclamada: Dades sobre uns nínxols determinats.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: L'Ajuntament afirma en el seu informe (antecedent 5) que, tal com li hauria indicat a la persona reclamant, aquesta informació no existiria a l'Ajuntament; caldria, tanmateix, argumentar millor aquesta afirmació, ja que si el cementiri de Talavera és de titularitat municipal, cal suposar que l'ús de les sepultures roman sota la responsabilitat de l'Ajuntament, que tindria la responsabilitat de mantenir el registre relatiu a l'ús donat a un dels seus nínxols; tenint això en compte, la resposta municipal de què no disposa d'aquesta informació sembla poc versemblant i per tant, en cas de confirmar-se, requeriria una explicació que la justifiqui.

Paraules clau: Ajuntament. Cementiris. Nínxols. Reclamació contra silenci. Informació pública. Persones difuntes. Dades personals.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 21 de gener de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 27/2019, presentada contra l'Ajuntament de Talavera, en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 19 de desembre de 2018 la persona reclamant, mitjançant la sol·licitud amb número de registre 263/2018 demana a l'Ajuntament de Talavera "1. Còpia o fotocòpia compulsada de tota la informació referent als nínxols número 57 (actualment N3-dreta), forat A, B i C del Cementiri de Talavera que consta al Registre públic del Cementiri: - Registre general de sepultures. – Inhumacions, exhumacions i trasllats. – Entrades i sortides de comunicacions. 2. Qualsevol documentació que faci referència a l'anteriorment mencionat nínxol".
3. La Reclamació presentada el 21 de gener de 2019 indica que l'Ajuntament no hauria donat resposta a la sol·licitud anterior i que la persona reclamant seria l'única descendent viva d'una determinada família i tindria familiars enterrats al cementiri de Talavera.

4. El 23 de gener de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Talavera i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
5. El 29 de gener de 2019 la GAIP rep documentació de l'Ajuntament de Talavera. Per una banda, documentació relativa a les diferències existents entre la persona reclamant i terceres persones sobre la titularitat d'un nínxol, que l'Ajuntament reconeix de les terceres persones citades. Per una altra, còpia del Decret 101/2018 de l'Alcalde Talavera, de 21 de desembre, notificat el 29 de gener de 2019 (sense que consti evidència de la notificació), que en relació amb l'objecte d'aquesta Reclamació manifesta que "tal com se li va comentar personalment (a la persona reclamant), no existeix a l'Ajuntament la documentació que demana".

El Decret indica que el 17 de desembre de 2018 la persona reclamant, acompanyada per una altra, hauria set atesa per la Secretària municipal i durant més de tres hores hauria pogut consultar i prendre nota de l'expedient dels projectes de regularització dels cementiris municipals.

La documentació aportada per l'Ajuntament també inclou un certificat de la Secretària, que transcriu l'Acord del Ple de 18 de gener de 2019, que atorga la titularitat del nínxol N-3 dreta apartats A-B-C del cementiri de Talavera a una tercera persona, en perjudici de la reclamant, i còpia dels edictes d'aprovació inicial (BOP de Lleida de 5 d'octubre de 2018) i d'aprovació definitiva (BOP de Lleida de 19 de novembre de 2018) dels projectes dels cementiris municipals i dels títols de concessió dels nínxols i (BOP de Lleida de 29 de gener de 2019) d'atribució de la titularitat del nínxol N-3 dreta apartats A-B-C del cementiri de Talavera.

6. L'1 de febrer de 2019 la GAIP trasllada la informació facilitada per l'Ajuntament a la persona reclamant i li demana que si discrepa de l'afirmació municipal, segons la qual la informació sol·licitada no existeix a l'Ajuntament, que exposi els motius de la seva discrepància.

La GAIP li dona 10 dies per aportar, si s'escau, aquesta informació, amb el ben entès que si manifesta la seva voluntat de no fer aquestes aportacions addicionals, la GAIP resoldria immediatament la seva Reclamació.

7. El 15 de febrer de 2019 la persona reclamant al·lega que *"manca la documentació demanada en data 19 de desembre del 2018 relativa al títol o títols sobre el nínxol en el moment de l'enterrament del senyor RFS i canvis posteriors de titularitat fins a dia d'avui"* i que *"manca còpia del registre general de sepultures amb detall de les inhumacions, exhumacions i trasllats del nínxol N-3 dreta (antic 57), comunicacions al respecte i qualsevol document que en faci referència"*.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que s'ha formulat en relació amb el silenci administratiu positiu produït arrel de la presentació d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat*

de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada, definida per l'antecedent 2 amb les precisions resultants de les al·legacions reproduïdes per l'antecedent 7, és tota la que consti en el registre de sepultures del cementiri de Talavera sobre l'ús d'un nínxol determinat (inhumacions, exhumacions, trasllats, comunicacions i qualsevol altra documentació relacionada amb el mateix nínxol).

L'Ajuntament afirma en el seu informe (antecedent 5) que, tal com li hauria indicat a la persona reclamant, aquesta informació no existiria a l'Ajuntament. Caldria, tanmateix, argumentar millor aquesta afirmació, ja que si el cementiri de Talavera és de titularitat municipal, cal suposar que l'ús de les sepultures roman sota la responsabilitat de l'Ajuntament, que tindria la responsabilitat de mantenir el registre relatiu a l'ús donat a un dels seus nínxols. Tenint això en compte, la resposta municipal de què no disposa d'aquesta informació sembla poc versemblant i per tant, en cas de confirmar-se, requeriria una explicació que la justifiqui.

Per una altra banda, cal indicar que si aquesta informació sol·licitada (o part d'ella) existeix en poder de l'Ajuntament és informació pública, atesa la definició que dóna a aquest terme l'article 2.b LTAIPBG transcrit al fonament jurídic anterior, i que per tant qualsevol persona hi podria accedir llevat que hi concorri límits legals que ho impedeixin (article 20.1 LTAIPBG, reproduït al fonament jurídic anterior).

En aquest cas no s'ha invocat per l'Ajuntament cap límit legal, ni és previsible que n'hi concorri cap, ja que l'únic que en principi hi podria concórrer és el relatiu a la protecció de dades personals i segurament cal descartar-lo perquè les persones usuàries de sepultures són difuntes que, per tant, no gaudeixen de la protecció de la legislació de dades (article 2.4 del Reglament de protecció de dades aprovat pel Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre).

Per una altra banda, la persona reclamant invoca un interès personal en relació amb la informació sol·licitada, atesa la seva relació de parentiu amb restes humanes enterrades al nínxol, condició que reforçaria el seu dret d'accés, en cas de tenir que ponderar-lo amb algun límit concurrent.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2, amb les precisions fetes a l'antecedent 7, i requerir a l'Ajuntament de Talavera que li la lliuri dins d'un termini raonable; en cas que aquesta informació, o part d'ella, no estigui en poder de l'Ajuntament, cal que ho justifiqui raonadament.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de febrer de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 27/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació indicada a l'antecedent 2, amb les precisions fetes per l'antecedent 7.
2. Requerir a l'Ajuntament de Talavera que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2, tot informar-ne a la GAIP.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 27/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.